



בית המשפט המחווי בנצח בתביעה כבית-משפט לעורורים אזרחיים

14 מאי 2011

ע"מ 06-2012 עונאללה נ' מע"מ נזרת

1

בפני כב' סגן הנשיא אברהם אברהם

המערער Achmed Sa'adat-Onalla המושיב

נגד

מע"מ נזרת המושיב

2

3

פסק דין

4

5

ראע

6 .1. המשיב הוציא שמות בדין עסקות מקרען שונות שעשה המערער בשנים 2000 עד 2004.
7 עסקות עליהן לא דיווח המערער למשיב ממשום גרטה, לפיו העסקות לא נעשו על ידו כ"עוסק"
8 במרקען, כי אם פרט שמכר את מקרען. השגה שהגיש המערער נדחתה. מכאן הערעור,
9 והמחלוקת שבמרכו – האם במכירת המקרען בהם עסקין עשה המערער כ"עוסק", אם לאו.

10

הمسגורות הנורמטיביות

11 .2. סעיף 1 לחוק מס' עדך מוסף, התשל"ו-1975 ("החוק") מגדיר:

12 "עסקה" – (1) מכירת נכס... בידי עסק במהלך עסקו..."

13 ועוד מגדיר סעיף 1 לחוק:

14 "עסק" – לרבות מקצוע או משלה יד."

15 مكان, אם אדם מוכר מקרען במהלך עסקו, חייבות המכירה במע"מ.

16 .3. הגדרתו הלקונית של המונח "עסק" בחוק מע"מ הזמינה את בית המשפט לקבוע מבחנים
17 למיניהם, שישינו במתן תוכן לתיבעה. בע"א 569/81 מנהל מע"מ נ' אביגדור מושב עובדים, פ"ד/
18 לט(1) 742, 738 (1985) קובע בית המשפטعلילו:

19 "בAIN הגדרה בחוק, הנוגנתamus מיותרת למונח "עסק", יש לפירוש מונח זה
20 במובנו הרוגיל והמקובל ולישמו על הפעולות הנדונה תוק שימוש במבחן ההיגיון
21 והשכל היישר... בדרך זו נגיעה למסקנה, כי המונח "עסק", במובנו הרחב, יש לו
22 משמעות כלכלית. אך פעילות תרבותית או חברותית ופעילות בידיו וספורט, שאין
23 להן כל שימוש או מטרה כלכליים, אינו עסק."

1 מתוך 6



בית המשפט המחווי בנצחות כבית-משפט לעורורים אזרחיים

14 במאי 2011

ע"מ 06-1012 עונאללה נ' מע"מ נזרת

4. בית המשפט העליון החל על המונה "עסק" את המבחן השונים שהhaftתו בפסיכה
 2 בקשר עם פקודת מס הכנסה, אודוט הבדיקה שבין הכנסה עסק לבין הכנסה ממוקרות אחרים,
 3 קרי הכנסה פירוטית לעומת הכנסה הונית (ע"א 111/83 **אלמור לנילן ונתנות בע"מ נ' מנהל**
 4 מע"מ, פ"ד"י לט(4), 1 (1985)). בתוך כך נפסק, כי טיבו ואופיו של הנכס עשוי להצביע על אופיה של
 5 הפעולות הנעשית בו. ככל הנוגע למקרקעין, פעילותם בהם מתאפיינת כפניות הפעולות השקעות. מאידך,
 6 ככל שהיקף העסקות נרחב יותר, מעיד הדבר על אופי עסקיו של הפעולות. השבחת הנכס הנזכר
 7 לקרה מכירתו מעידה על פעילות עסקית-פירוטית. תדריות ובוהה של הפעולות בנכיסים מן הסוג
 8 המדובר (רכישה וקנייה) תומכת במסקנה בדבר אופי עסקיו של הפעולות. החזקת הנכס הנזכר בידי
 9 היישום תקופה קצרה (בהתחשב באופיו של הנכס הנזכר) מעידה על הפעולות עסקית. בקיומו של
 10 ה证实 במסקנה בדבר אופי עסקיו של הנכס הנזכר, מוכיחו שבעל הפעולות זו, כל אלה
 11 תומכים במסקנה בדבר אופי עסקיו של הפעולות. ועל כל אלה יש לראות נסיבות שונות הסובבות את
 12 המקורה המובא להכרעה, שמא יש לבחון כדי לתמוך במסקנה האחת או אחרת, חוץ המסקנה
 13 העשויה להיגור מותך יישומים של המבחן למיניהם (לסקיירה מkapט של הפסיקה ראו נא פסקה 19
 14 לפסק הדין ב-ע"ש (מחוזי ת"א) 449/98 **azelich Yitzhak בע"מ (בפרוק מרלו) נ' מנהל מע"מ,**
 15 תקצין, 2005).

16

העובדות הצריכות לעניינו

5. משנת 1976 רשום המערער כ"יעסוק" במע"מ, כאשר משך השנים הוא שינה את סיוגו, בין
 18 היותר בתחום האלומינום ובתחום קבלנות כללית ועובדות בניין.
 19
 20 מתחילת שנות התשעים למאה שבעה החל המערער קונה ומוכר מקרקעין בהיקף נרחב,
 21 ובתוך כך ביצע עסקות חליפין עם מינהל מקרקעי ישראל והימנotta, ואנשים פרטיים רבים מספור.
 22 הפירות המלא של עסקותיו נפרש בתצהירו של נציג המשיב, מר שמูן נזרד (טבלה צבואה). בתוך
 23 עסקות אלה ניתן לראות שלושים עסקות רכישה בתמורה בין השנים 1992 עד 1995, כאשר חלק
 24 נכבד מהקרקות הללו מכר המערער בהמשך למינהל ולהימנotta, חלון העבר לחברה אותה הקים,
 25 "קבוצת עונאללה" שמה, וחלוקת אחת העיר לבתנו, אשת בנו. נוסף על כך ביצע המערער ארבע
 26 עסקות חליפין עם המינהל, בקריקות המצויות בסביבת היישוב עדי, אותן רכש בשעתו מאות אנשים
 27 פרטיים שונים. בתמורה לעסקות החליפין קיבל המערער קריקות בנצורת ובאכיאל. בשנת 2000
 28 עשה המערער עסקת חליפין עם חברת הימנotta, במסגרתה מסר קריקות באזורי עדי ומשגב, אותן
 29 רכש בשעתו מאות אנשים פרטיים שונים. תמורה עסקת החליפין הוא קיבל קריקות בנצורת.
 30 נוסף על אלה ביצהה "קבוצת עונאללה" עסקת חליפין עם הימנotta.

31 במהלך שנות ה-90 למאה החולפת, ועד לשנת 2005, עשה המערער 23 עסקות מקרקעין, בהן
 32 מכר לאנשים פרטיים חלקות מקרקעין. נוסף על אלה עשה המערער 12 עסקות עם "קבוצת
 33 עונאללה".



בית המשפט המחווי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעורורים אזרחיים

14 במאי 2011

ע"מ 06-1012 עונאללה נ' מע"מ נזרת

- 1 6. שירותות העסקות אותן המערער במהלך השנים הקיפו שירותות דונמים של קרקע,
2 ותמורתן עמדה על מיליון ש' רבים.

3 7. מותן כלל העסקות הללו – עניינו של עורך זה בעסקות שנעשו בשנים 2000 עד 2005, ביחס
4 אליהן הוציא המשיב את שומו, שהמס בגינה עמד על סך של 864,943 ש'.
- 5

דיוון

- 6 8. אקדמי ואומר, כי יישוםם של המבנהים שליל על העובדות שלפניו הוליכני לכל מסקנה,
7 כי העסקות שישה המערער נעשו במהלך עסיקו הרגלים, ולכן יראו שומו של המשיב בקשר
8 עם עסקות אלה. את התעדים שביסודה של מסקנה זו אתן עתה.

9 9. כשם שיכלנו להיווכח, המערער עסוק מזה שנים רבות בעסקי מקרקעין, רוכש ומוכר
10 מקרקעין, כשהוא עושה כן בעסקות שמספרן עצום, היקפן הכספי רב, ושותחי המקרקעין שנחררו –
11 נרחבים ביותר. תדריות העסקות אף היא גבוהה, יחסית לתהום זה בו עסקין, תהום בו אין למדוד
12 את הזמן מיום הרכישה ועד למכירה בימים, כי אם בשנים.

13 10. מותן תמנוגת המצביע הבודתי שפרשטי הצעיר המערער בפניי אדם הבquia בעסקי
14 הנדלין. העיד עליו העד מטעמו דווקא, וזה"ד ברעם (מי שייצגו בהליך שונים בעבר), כי הינו "איש
15 עסקים, עסקים גדולים, וחובם בתחום הנדלין... הוא היה רוכש, מוכר, קרקעות, בנה בניינים, הוא
16 עסוק בקרקעות בנצרת, בגליל, בכל הארץ, לבדו, עם שותפותו, העסקים רבים מאוד, נחשב איש
17 עסקים מצליח בתקופה שאני הכרתי אותו אז". אלו מדברים, לפחות, על איש עסקים, שפעל פעילות
18 נרחבת בעסקי המקרקעין באזורי הצפון כולל, וביחסים גדולים, כשם שיכלנו להיווכח מפירות
19 העסקות הרבות אותן עשה משך השנים. הוא רוכש, משך שנים, מקרקעין בהיקף נרחב, ומשך
20 שנים מכר אותם ללקוחות רבים ושוניים.

21
- 22 11. נוסף על אלה ניתן להיווכח בדף פולה של המערער, שנג לרכוש מקרקעין רבים שייעוזן
23 חקלאי (בין היתר בסמוך לשיכונים התרחוב), ולאחר כך ניסה לשנות את ייודם על מנת
24 להשכיחם ולהרוויח ממיכרותם. פעילות שכזו מחייבת, נוסף על בקיאותו של המערער בתחום עסקי
25 המקרקעין, על אופיה של הפעילות כפעילות עסקית, להבדיל מהוניה, ומכאן – היותה פעילות
26 הנעשית במהלך עסיקו הרגיל של המערער בתחום המקרקעין.
- 27 12. לא יכולתי לקבל את טענת המערער, לפיו מכר את המקרקעין בהם עסקת השומה
28 שבערעור מושם שנקלע לנזק כלכלי, שהגיע כדי קriseה כלכלית של עסיקיו. טענה זו אינה מותיישבת
29 עם הפעולות רבת השנים שלו קודם לכן, בהיקפים רבים, בשטח ובכסף, ובתדיות גבואה. אותה
30 פעולה ממש הוא עשה גם בשנים שבהם אף הוא אינו טוען, כי עמד בפני קשי פיננסיים. יתר על כן,
31 לא הקשי הכלכלי הוא הנותן, כי אם היקף העסקות ותדירותם הם הנותנים, שכן גם עסק הנקלע
32 לקשי עשיי למוכר נכסים, ואיש לא אמר, כי מכירה בעת צרה נעשית שלא במהלך העסקים הרגיל,
33 רק מושם שנעשתה בעת צרה.

3 מותן 6



בית המשפט המחווי בנצח בתביעה כבית-משפט לעורורים אזרחיים

14 במאי 2011

ע"מ 06-1012 עונאללה נ' מע"מ נזרת

13. איני מקבל את טענת המערער, לפיה את הרכוקות הסמכות לישוב עדי הוא רכש על מנת לבנות שם את בית מגוריו. אלו מדברים על שטח קרקע בהיקף עצום של عشرות דונמים, ונahir כי הרכישה לא נועדה לשם בניית בית מגורים המשמש משפחחה אחת, גם מורחבת, בנייה שבאופן סביר צריכה דונמים אחדים בלבד. יתר על כן, העובדה שהמעערר רכש שטחים דומים גם בסמוך לשובים צורית ומשגב מעידה על דפוס התנהגות עסקית שלו, כמו שפזה את התרחבותם של היישובים על מנת לעשות רווח בתוצאה מכך, ולא מושם רצונו לבנות במקומות אלה (היכן? בעדי? במושב או בצוותא?) את בית מגוריו. אין זאת כי אם המערער פעל כסוחר מקרקעין, המריד היבט הזדמנות עסקית, רכש קרקע במגוון בעליות בעירן, על מנת לעשות רווח ממינרטם.
14. חיזוק למסקנהالية הגעתו, זו הנגזרת מממצאים אובייקטיביים (היקף העבודות בשיטה ובכסף, מספר העבודות ותדרותן וכו'), הנני רואה באמרות (סובייקטיביות) של המערער בחיליכים אחרים. כך, בסעיף 3 לכתב התביעה (צורך לתצהיר המערער) אותו הגיש המערער (יחד עם אחרים) נגד בנק (ולו היה חייב המערער בספיק נרחב) מצין המערער מצין, כי הוא איש עסקים העוסק משך שנים, באופן אישי ובאמצעות חברות בשליטתו, בעסקים מסווגים שונים, לרבות עסק נדל"ן. בסעיף 6 לאותו כתוב התביעה נאמר עוד, כי "במשך אותן שנים קיבל התובעים [שהמעערער הוא אחד מהם – א.א.] מהבנק שנים רבות בסכומים שונים ... לשם רכישת נדל"ן...". סעיף 7 לتبיעה מותאם, כי משך השנים רכש המערער (עם התובעים האחרים) קרקע רבות, באמצעות מימון שקיבל מן הבנק. סעיף 8 לتبיעה נותן פירוט נוסף לפועלות, בזו הלשון:
15. "לפני שתתקשרו בעסקות פנו התובעים לבנק, סיימו בעל פה את הפרטים ואת גובה המימון אותו קיבל מהבנק, ורק לאחר שגורמי הבנק הודיעו להם מהו שיעור המימון שיוכלו לקבל במסגרת עסקה, החליטו האם וכייד ל התקשרות בעסקה..."
16. מן המקובל עולה, כי מקור המימון של עסקות הנדל"ן שעשה המערער היה בנקאי, ולא כי ביקש המערער לשכנע, כאילו מימון הרכישה נעשה באמצעות הון עצמאי, שנזכר מעסקי האלומיניום בהם עסק המערער, טענה הסותרת את דבריו שלו בכתב התביעה (שנושח, מן הסתם, על יסוד גירוש שmaser בפני מי שערך את כתוב התביעה), ומכל מקום לא הוכח בכל ראייה הראויה לשם, כגון על ידי הצגת הכנסותיו של המערער מעסקי האלומיניום משך השנים.
17. מימון העסקות באמצעות הבנק, כפי שראינו בכתב התביעה שהגישו המערער ושאר תובעים נגד הבנק, מUID על אופי של פעילות הרכישה (והמכירה) של מקרקעין במספר, בהיקף שטח וכסף) ובתדריות גבוהים.
18. סימן אחר העשו לטעמך במסקנה בדבר אופיין של עסקות המקרקעין ככאלה שנעשו במהלך עסקיו של המערער ניתן לראות במרכיבות עסקות, כאשר הוא עושה חלוקה בין לבין קבוצת עונאללה שבבעלותו באותה עסקה ממש, ערך שותפות עם אחרים לשם ביצוע עסקה, עסקות רבות הוא עושה באותו תאריך, ועוד כיוצאת באליה סימנים, המעידים על פעילות של סוחר קרקע ולא על אדם פרטי, המבקש להיפטר מקרקעין שבבעלותו על מנת להתמודד עם קriseה כלכלית, בטענתו.



בית המשפט המחווי בנצח בתביעה כבית-משפט לעורורים אזרחיים

14 במאי 2011

ע"מ 06-1012 עונאללה נ' מע"מ נזרת

1. עסקה אחת בגיןה דורש המשיב תשלום מס עניינה חלקות מקרקעין שהעביר המערער
2. במתנה לכלתו, לטענתו ללא תמורה. טוען המערער, כי העברה זו לא נעשתה במהלך עסקיו הרגיל, כי
3. אם על מנת להטיב עם כתו, ولكن אין היא חייבת במס.
4. גם טענה זו של המערער אין בידי לקבל. משוגענו למסקנה, כי המערער עסק בסחר
5. במרקעין, הרי שהעברת קרקע, גם ללא תמורה, גם לבן משפחה, חייבת במס, שהרי הגדרת המכר
6. שבסעיף 1 לחוק כוללת גם העברת ללא תמורה. אלו מדברים על מקרקעין, שנרכשו בידי המערער
7. במסגרת עסקיו במהלך השנים, וסבירו יותר בענייני המסקנה, כי ההעברה של הקרקע לאשת בנו של
8. המערער, ששווייה כ-5 מיליון ש"ח, לא נעשתה מסוימת מהוועה שעשה המערער לכלתו, כי אם פוליה
9. נעשתה בניסיון להבריח כס מושגים, והדבר מתחבר לקשי הכלכלי לו טען המערער בתקופה
10. הנדונה.
11. מכל הטעמים הללו מסקנתי היא, כאמור, כי את העסקות מושא שומטו של המשיב עשה
12. המערער במהלך עסקיו הרגיל, וכן עליו לשלם את המס הכרוך בהן.
13. המערער טוען, בחינת טענה חליפה, כי שומטו של המשיב אינה סבירה. טענה זו אינה
14. מקבל. את שומטו ערך המשיב על יסוד השומה שנעשתה ביחס לכל אחת מן העסקות אצל שלטונות
15. מס שבת, שוי שנקבע בהסכם סופי שנכורת בין מס שבת לבין המערער (נ/ז). מישל פנינו הסכם,
16. עליו חתום המערער, הוא מחייב, גם אם נכרת במסגרת אחרת ועם רשות מס אחרת, אלא אם כן
17. יקבע המערער על טעם ראוי מדוע לא יעשה כן. מסקנת המשיב להיתmek בהסכם שכזה אינה
18. מסקנה סבירה. המשיב ראשית היה להניח, כי הערכת שלטונות מס שבת נעשית על ידי מי שזוהה
19. מומחיותם, וחיזוק רב הוא עשוי היה לקבל מתוך ההסכם שנכורת עם המערער בדבר שווי העסקות.
20. ועל אלה, המערער לא הניח לפניו כל ראייה אחרת, העשויה להוביל לכל מסקנה אחרת בדבר
21. שוויים של המקרקעין הנדונים, מכפי שנקבע באוטו הסכם עם שלטונות מס השבת.
22. המערער מוסיף וטען, כי הוא זכאי לניכוי מס תשומות. טענה זו נתענה בעלמא, ללא כל
23. בסיס. על מנת לזכות בניכוי מס תשומות היה עליו להציג חשבונות מס (או מסמך קבל אחר),
24. שאת מס התשומות הכרוך בהן הוא מבקש לנכות. למשל עשה כן, לא זכאי המערער לניכוי.
- 25.

סיכום

26. עסקות המקרקעין אותן שם המשיב נמצא ככאלה שנעשו במהלך עסקיו הרגיל של
27. המערער, שהצטייר בפניו כסוגה מקרקעין, העוסק בתחום זה שנים רבות. כיון שכך – על המערער
28. לשלם את המס הנגורן מן העסקות. מכאן שלא נמצאה כל שגגה בהחלטתו של המשיב.
- 29.



בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעורורים אזרחיים

14 Mai 2011

ע"מ 60-1012 עונאללה נ' מע"מ נזרת

1 העורר נדחה, אפוא. המערער ישלם למישיב שכר טרשת עורכי דין בסך של 10,000 ש"ח.

2

3

4

5 נתן היום, י"י אייר תשע"א, 14 Mai 2011, בהעדר הצדדים.

6

7 אברהם אברהם, סגן נשיא
8
9
10
11
12

6 מותך 6